

Міністерство освіти і науки України
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К.Д.Ушинського»
Південноукраїнський центр професійного розвитку керівників та фахівців
соціономічної сфери

СУЧАСНІ ФОРМИ І МЕТОДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

*ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
14 грудня 2023 року*

ОДЕСА

УДК: 371.013+378(01)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Черненко Наталія Миколаївна - доктор педагогічних наук, професор, директор навчально-наукового інституту природничо-математичних наук, інформатики та менеджменту Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Соловейчук Олена Максимівна – фахівець Південноукраїнського центру професійного розвитку керівників та фахівців соціономічної сфери.

*Рекомендова вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол №6 від 28.12.2023 р.)*

Рецензенти:

Дарманська І. М. – доктор педагогічних наук, доцент, декан факультету педагогічної освіти та філології Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії.

Галус О. М. – доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії.

Княжева І. А – доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри педагогіки Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Сучасні форми і методи організації освітнього процесу в умовах цифрової трансформації: збірник матеріалів всеукраїнської науково-методичної конференції. Одеса : Університет Ушинського, 2023. 118 с.

До збірника ввійшли матеріали всеукраїнської науково-методичної конференції, присвяченої різним аспектам організації освітнього процесу в умовах цифрової трансформації, сучасним методам та формам організації освітнього процесу у закладах освіти різного рівня, підготовці фахівців соціономічної сфери у закладах освіти.

Науковці висвітлюють питання щодо сучасних форм і методів організації освітнього процесу в умовах цифрової трансформації.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

Ця технологія орієнтована на роботу в середовищі інформаційної системи управління і використовується в ситуації, коли більш погано структуровані розв'язувані задачі, порівняно з задачами, які розв'язуються за допомогою інформаційної технології опрацювання даних.

Інформаційна технологія управління ідеально підходять для задоволення подібних інформаційних потреб працівників різноманітних функціональних підрозділів або рівнів управління організацією. Інформація, що поставляється нею, містить відомості про минуле, дійсне і ймовірне майбутнє організації, що представляється у вигляді регулярних або спеціальних управлінських звітів.

Для прийняття рішень на рівні управлінського контролю інформація повинна бути подана в агрегованому вигляді так, щоб проглядалися тенденції зміни даних, причини відхилень, що виникли, і можливі, варіанти вирішення проблеми.

Таким чином, використання інформаційних технологій, впровадження інформаційних систем в організації сприяє оптимізації діяльності керівника, ухваленню раціональних рішень і, відтак підвищує якість управління організацією.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про інформацію». URL: <http://www.otei.odessa.ua/wp-content/uploads/2017/10/ua055uk.pdf>.
2. Карпенко М. Ю., Уфимцева В. Б. Конспект лекцій з курсу «Інформаційні системи і технології в управлінні організацією. Частина 1» Харків : ХНАМГ, 2012. 96 с.

ТОКАРЄВ Олександр Віталійович

ОСОБЛИВОСТІ ДИЗАЙНУ ІНТЕРАКТИВНИХ ЗАСОБІВ МАСОВИХ КОМУНІКАЦІЙ. РОЛЬ: ЧУТТЄВОГО ТА ЗНАКОВОГО АПАРАТІВ СВІДОМОСТІ ЛЮДИНИ

Ключові слова: людська свідомість, зміст людської свідомості, чуттєвий апарат свідомості людини, знаковий апарат свідомості людини

Анотація: мета статті – визначити вплив інформаційних технологій на побудову візуальних повідомлень та відокремити підходи до візуального запозичення атрибутів інформаційних технологій у дизайні візуальної комунікації.

Досі живе і навіть переважає погляд на людську свідомість як на особливу ідеальну нематеріальну субстанцію, що принципово відрізняється від речової матеріальної субстанції. Цей поділ духу і матерії та позбавлення духу матеріальності з релігії перейшов у ідеалістичну філософію. Між тим мислення, дух, свідомість людей явище не менш матеріальне, ніж інші явища живої та неживої природи. Жодної нематеріальної, ідеальної, безтілесної субстанції взагалі не існує. Відразу постає питання, а що ж таке свідомість? Свідомість є

стан та діяльність мозку людини із пов'язаною з ним нервовою системою. думки та ідеї суть стану клітин мозку та комплекси цілком матеріальних знаків.

Зазвичай, говорячи про свідомість людей, мають на увазі зміст свідомості (ідеї, образи, думки) та ігнорують апарат свідомості, без якого цей зміст взагалі не існує. Положення тут подібне до того, якби ми захотіли зберегти зняте на плівку чи на цифру зображення, знищивши матеріальні носії зображення, плівку, або системи цифрового запису. Апарат свідомості людини складається з чуттєвого, біологічно природженого і переданого по апарату біологічної спадщини, і знакового, штучного, неприродженого який теж передається по апарату біологічної спадщини. Перший складається з головного мозку, нервової системи та органів чуття. Він невіддільний від людського тіла, є частиною тіла. Він має здатність створювати у собі чуттєві образи явищ реальності, відчуття, сприйняття, зберігати у пам'яті, відтворювати без безпосереднього впливу явищ зовнішнього світу, комбінувати з наявних образів нові уяви, фантазії, концептуальні побудови тощо. Цей апарат вивчається психологами та фізіологами. Другий (знаковий) апарат виникає на основі першого (чуттєвого), передбачає його як необхідну умову та засоби, переплітається з ним. Чуттєвий апарат зазнає впливу знакового. У міру розростання знакового апарату роль його у свідомості людей стає настільки значною, що він стає домінуючим. Люди за допомогою чуттєвого апарату встановлюють відповідність між різними явищами реальності та оперують одними з них як свого роду заступниками чи аватарами інших. Постійно винаходять або відбирають особливого роду, зручні для цієї мети предмети. Вони відокремлені від людини, які легко відтворюються, можуть накопичуватися з покоління в покоління. З часом винаходять правила оперування знаками. Ці правила успадковуються біологічно, їм навчаються від народження і все життя. Люди оперують чуттєвими образами знаків як заступниками позначених ними предметів. На розглянутій основі розвивається мова та здатність оперувати мовними знаками за особливими правилами, вищим рівнем яких є логічні правила.

Знаки, включаючи знаки мови, суть усі без виключення матеріальні (речові, відчутні, видимі, чутні) явища. Ніяких нематеріальних знаків не існує. Можливе таке, що винаходиться новий знак, для якого немає реального предмета або предмет залишається лише уявним ("Всемогутній Бог"). Але неможливе таке, щоб знак був нематеріальний, невидимий, нечутний, невідчутний.

Професійне розуміння усіх аспектів впливу знакових систем, відбір і колекціонування графічних прийомів, дозволяє активізувати інформаційні технології, сприяє всеосяжній взаємодії адресатів із площиною віртуального середовища та домінуванню універсальної знакової мови – візуального тексту.

Величезне переважання простору інформаційними повідомленнями вимагає від дизайнера пошуку інноваційних візуальних прийомів для ефективності впливу на споживачів контенту. Можливо пере акцентувати фокус зі змісту повідомлення на досягнення у ньому емоційної насиченості, що

можна досягти за рахунок використання графічно-просторових засобів вираження візуального тексту. Все частіше дизайнери вдаються до додавання інтерактивності за допомогою доповненої реальності та штучного інтелекту. Візуальна комунікація постійно перебуває у стадії формування. Вона впливає на світогляд споживача й водночас, з огляду на вплив віртуалізації, штучного інтелекту на суспільство, є відбитком цього нового типу відносин. Графічний дизайн є уніфікованим інструментом обробки і надання інформації видимої форми. Отже, завданням візуалізації стає перетворення інформації на сигнали, які будуть сприйняті без додаткових знань про об'єкт повідомлення. Роль та місце дизайнера змінилися: від інструмента, що вирішує завдання за допомогою естетично-проектного методу, до автора візуальних повідомлень, рушійної сили, який не стоїть осторонь від подій у світі, має візуальний голос, що заходить у глибини серця людей. Наслідком цих звершень є ріст кількості некомерційних проєктів; якщо десять років тому авторський проєкт графічного дизайну здебільшого прирівнювався до мистецького акту, то нині він відвойовує увагу нарівні з комерційними проєктами. Збільшення швидкості та обсягу інформації призвело до захисної реакції – появи стереотипних патернів поведінки реципієнта, його частішої взаємодії з симулякрами (не обов'язково точне зображення, як на фотографії: картини, малюнки на піску, ікони Бога, переказ реальної історії своїми словами - усе це симулякри), які, на відміну від насиченого повідомленнями простору, є місцем рефлексії. Це створило умови для пошуку нових засобів побудови візуальної мови, запозичення методів й фрагментів із суміжних проєктних середовищ: генеративного дизайну, 3D-технологій, використання у друкованих формах елементів, які існують лише у віртуальній комунікації.

ФІЛІПЕНКО Ольга Іванівна

ВИЩА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Вища освіта є складовою загальної системи освіти України, саме це зазначено в Законах України «Про освіту», «Про вищу освіту» та в «Національній доктрині розвитку освіти України в XXI столітті». Вища освіта є важливим фактором відображення інтелектуального ресурсу країни, адже на її основі формується якість продуктивних сил, культури тощо. Закономірно, що розвиток та трансформування вищої освіти мають відбуватися постійно. У цьому процесі треба аналізувати, оцінювати вищу освіту, фахівців, яких вона підготувала.

Багато сучасних українських науковців у своїх працях порушували питання про розвиток вищої освіти України (І.Вакарчук, В.Кремень, Т.Лукіна інші). Науковці приділяють особливої уваги **новаторським** ідеям на основі нових знань; удосконалюють методики навчання; розробляють інноваційні проєкти. Саме інновації в освіті, на думку Мисик О., є «суттєвим діяльним

КРАСНОПОЛЬСЬКА Тетяна Миколаївна E-learning course in the educational process of higher education institutions in the context of digitalization of education	56
КРЕСЮН Валентин Йосипович Необхідність розширення знань здобувачів вищої медичної освіти в галузі клінічної фармакології	59
ЛЕОНОВА Вероніка Іванівна Гармонізації емоційного стану особистості	62
ЛУПАН Ірина Володимирівна Підготовка майбутніх вчителів інформатики до дистанційного проведення позакласних заходів	64
МАСЮК Георгій Ігорович Вплив штучного інтелекту на освіту	66
НЕПОМНЯЦА Ірина Миколаївна Формування цифрової компетентності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти: нові вимоги та можливості	69
ОРЛОВ Олександр Іванович Анкетування як метод опитування у практиці підготовки спортсменів	73
ПОЛЯК Катерина Юріївна Модерні методи і форми навчання у вищій школі як відповідь на виклики сучасного світу	77
РОМЕНСЬКА Тамара Григорівна Мотиваційно-адаптаційний етап технології формування соціально-побутових навичок у дітей дошкільного віку з дцп	81
РЯБІНОВА Ірина Михайлівна Впровадження новітніх методів проведення лекційного та практичного занять	85
ТЕМЧЕНКО Ользі Василівні Інформаційні системи й технології в управлінні: теоретичні аспекти	87
ТОКАРЄВ Олександр Віталійович Особливості дизайну інтерактивних засобів масових комунікацій. Роль чуттєвого та знакового апаратів свідомості людини	89
ФІЛІПЕНКО Ольга Іванівна Вища освіта в Україні: перспективи розвитку	91
ХЛЄБНІКОВА Таліна Миколаївна Підготовка менеджерів – керівників закладів освіти в умовах дистанційного навчання	93
ЧЕБИКІН Олексій Якович Стратегічні пріоритети розвитку бібліотеки Університету Ушинського в умовах цифрової трансформації	98
ЧЕРНОВОЛ-ТКАЧЕНКО Раїса Іванівна Новатики в освітньому просторі: проблеми і перспективи розвитку	101
ШЕПЕЛЬ Марина Євгенівна Using digital learning tools in teaching english students majoring in public management and administration	103
ШПАТАКОВА Оксана Леонідівна Методичні аспекти застосування інструментів цифровізації в умовах розвитку освітнього процесу	107